

## INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. . . . . fr. 1-50  
Voor den buiten. . . . . " 1-75  
Voor 't vreemde. . . . . " 2-25  
Per maand voor de stad alleen. 58

# HET WERKVERBOND

## BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 10 Cmen.

## Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

### VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n<sup>o</sup> 27. Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

## Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een \* geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met \*\* van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55\*\*  
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40  
Mechelen, Antwerpen. . 5-00 8-55\*\* 11-50 2-20 5-7-40\*\* Mechel.  
Lier. . . . . 5-00 2-20  
Dendermonde. . . . . 5-00 7-00 8-55\*\* 11-50 2-20 5-00  
Aelst. . . . . 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. . . . . 5-00 7-00 11-50 5-00  
Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00 7-40  
Brugge, Oostende. . . . . 6-15 9-15 1-15 4-55\* 7-05  
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10  
Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20\* 1-25\*\* 4-40  
Kales. . . . . 6-00\* 9-20 7-10\*\*  
Bergen, Quievrain. . . . . 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00  
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00  
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55\* 11-50 2-20 5-7-40\*\*

Landen. . . . . 5-00 8-55 11-50 2-20  
Keulen, Aken. . . . . 8-55\* 11-50 Aken 7-40\*

Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55\*

## AUDAENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45  
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00.

## LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-40 9-00\*\* 10-20 2-50\*\* 4-20 7\*\*  
Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-50\*\* 10-50 2-50\*\* 4-30 7\*\*

GENT, ZATERDAG 27 OCTOBER 1860.

## STAETKUNDIG OVERZICHT.

Weldra zal het feit der overmagt in Itaelje voltrokken zyn. De stemming ter inlyving by den Piemont der omwentelde staten, gaet met snelheid voort, en morgen ziet Victor-Emmanuel zich in staat om een leger van 500 duizend man te been te brengen, ten einde de overige gewesten van het schiereiland, nog onder het oostenryksch bewind, aen de Habsbourg te ontrukken. Er zyn overigens weinig bijzonderheden aen testippen. Het laatste gevecht te Isernia, tusschen de piemontezers en de Napolitanen, is hardnekkig geweest van wederzyde. De koninglyke troepen hebben een groot verlies ondergaan en veel krysgevangenen in de vyandlyke handen zien vallen.

De te gemoet komming van Von Michel, met de troepen van Garibaldi is insgelyks zeer hardnekkig geweest. Herhaelde malen zyn zy elkander opgelopen en van wederzyde hebben zy veel soldaten verloren. Veel officieren en de zoon van den brigade-generael Von Michel, wiens aide-de-camp hy was, is aen de zyde zyns vaders met hen gesneuveld.

Al de oogen zyn gevestigd op het kongres der vorsten te Warschau, en een ieder wacht met angst, op den uitslag die het voor de rust van Europa, hebben moet. Zal het den oorlog of de vrede zyn? dit is de algemeene vraag, waerop niemand stellig kan antwoorden, zelfs niet de gekroonde hoofden zelve die zich te Warschau bevinden. Gansch de situatie, is in de handen van den Franschen keizer. Hy alleen kan het raedseel oplossen, dat de rust of den oorlog is. De samenkomst te Warschau die eene tweede uitgaaf is van de vroegere heilige alliance, nu gelyk toen door Engeland bewerkt, is ons denkens eenen onzin die voor het erfregt der kroonen, misschien rampzalige gevolgen zou kunnen opleveren; men kan het zich niet loogheneen het heilige regt is in de handen der omwenteling die by, een algemeene beweging op het vaste land het laatste woord zou voeren, en niemand meer dan zy die zich steunen op dit godelyke regt, hebben belang eene algemeene opbruissching van het geweld der wapenen te vermyden.

Daer en boven, kan dit bondgenootschap onder Oostenryk, Pruisen, Rusland en Engeland bestaan. Kan Engeland, achter al de plannen van Victor-Emmanuel geveleid en verholpen te hebben, regtzinnig met Oostenryk samenspannen, om aen deze zyne bezettingen in Itaelje te laten hernemen, die het eenige doel dier mogendheid is. Kan Pruisen, die om zich te vergrooten, altyd gepoogd heeft de uitgebreide magt van Oostenryk tegen te werken en deszelfs invloed over de duitsche staten te verminderen het meenen. Kan men op Rusland rekenen, van wien de staetkunde zoo dobbelzinnig is. Wie weet welke berekeningen er uit de byeenkomst van den Czar met den keizer der Franschen zyn voortgekomen, en welke voor de toekomst het aendeel moet wezen in de verdeling van Europa, voor noord en zuid? wie zou durven of kunnen verzekeren dat het bytreden van Rusland in den bond, niet geschikt is om aen dien zelfden bond, als er zal te handelen

wezen, niet de grootste moeilijkheden te berookenen, en door voorbereide middelen, de vereenigde werking te dwarsboomen. Rusland is gebeten op Engeland, die van eenwen er de russische staetkunde in neder-Asia de geweldigste slagen heeft toegebracht en zyne plannen op Turkye in deze laatste tyden nog zoo geweldig heeft aengerand, het is tot in de ziel verdeeld met Oostenryk die met de armen gevouwen den stryd in de Krim heeft nagegaan, als hy, de Czar zelve, tegen de Hongaren zyne soldaten verspeeld heeft om zynen broeder van Weenen ter hulp te komen: De fransche keizer alleen, heeft by de samenkomst met den russische autokraet eene milde handgreep verworven, die mischieen maer al te veel wilt zeggen, en groote geheimen kan ontsluiten: men kan het betwisten. Ja! het tegendeel niet bewyzen; maer in de veronderstelling dat de mogelijkheid er zich van opdoet, waer gaen wy henen?

Wy herhalen het, de heilige alliance, is iets, waer aen wy weinig prys hechten, en waer van wy hoegenaomen niets vewachten. Klaer ziet men dat Louis-Napoleon meester is van den toestand en den sleutel der gebeurtenissen in handen heeft. Aen hen alleen is het gegeven den oorlog aen te stuwen, of te vermyden: ja, in het eerste geval, kan men de geheime betrekkingen met Rusland veronderstellen, in het tweede, eenige waarde aen de vorsten vereeniging laten geworden.

## Aenstaende Kiezingen.

By de kiezing voor den gemeente-raed, op het einde dezer maand, zyn het de volgende leden die aftreden.

De heeren Caillier, Dubois, Timmermans, Burgrave, Alb. Colson, Vanden Berghen, Manilius, Blommaert, Cardon, Minard, Claves, Verhoost, De Muynck, Vanden Gheyn, Malcotte en Van Mossevelde.

Uitgenomen een, twee a drietal mannen, moeten wy den hoed opnemen en zeggen: Goede reis, Mynheeren, vrienden lyk voren en na, goede reis. Waer is het nogthans, dat eenige anderen, na een tydvak van zes volle jaren met nut besteed te hebben, de voldoening mogen met zich dragen en zeggen: « Ik heb myn pligt gedaen. »

De groote en milde uitbreiding van het volks onderwijs in zulke weinige jaren gegeven, stelt by hen en voornamentlyk by de heeren Caillier en Dubois, het geweten dier pligt vervulling vast, en hadden die heeren schepen en raedsleden niets anders verwezentlykt alsde zucht na dit onderwijs by de menigte, dit ware reeds genoeg om by het neerleggen van hun mandaet de algemeene erkentenis heen te dragen. Het tegen overgestelde zou wel kunnen plaats hebben: *Het liberalismus is een aerdig ding op de wereld*, het heeft zoo veel koleuren als er lapkens staen op de broek van een arlequin. Niettemin de heeren Vanden Berghen, de tydgat der kotterie; Verhoost, den Engelschman; Malcotte, Claves, en nog eenige anderen, zullen het stadhuis verlaten even zoo als zy er zyn gekomen. Wel Heere! niemand zal hen anders bezien, als anders; zy hebben tot niets gediend, de beste middel om met een ieder wel te staen, en by God! de zelfde handdruk die hen op de trappen der raedkamer heeft gebragd, zal hen met dezelfde beleefdheid er van weg leiden: den hoed af en een grimlach — zoó eene wel levende onverschilligheid, zullen zy ontmoeten, die zegt zonder spreken: Brave menschen! ga! zy zyn niet veel meer als

moederkens zalven: doen zy geen goed, zy doen toch geen kwaed!

En wie zullen de nieuwe mandatarissen zyn die uit de stembus zullen komen? Men spreekt onder anderen — wy denken zonder grond — van Mynheer Henaut-De Smet, een Franschman; van M. Hooreman-Cambier, een Ronsenaer, die de eer van dit stadje in Gent zoo hoog houdt, en ons van de gelukkige stervelingen van dat gewestje, als zy hem gelyken, zulk een groot gedacht geeft; men spreekt van nog een anderen, ware gentenaar, vooral goed in de pinte en in de pinten babel, die in den raed vooral zeer van pas zal komen om eenigsins de vuile gedachten te verstooten waervan men heden spreekt, ten voordeele der toenadering van Holland en Belgie, en dat by gevolg de banvloek tegen Oranje uit wellevendheid zou worden weg gelaten. — De kwestie van 't vaderland van sommige lieden is eene groote reden, als men het met Jantje Kaes te doen heeft.

In allen gevalle, is de keus niet slecht; konden wy daerby M. Vanden Bulken hebben om M. Vanden Berghen te vervangen, en M. Dielman-Seth voor bousse-trou er zou al weinig meer te doen zyn.

Wy verhoppen dus, eens goed in order te wezen, en wy durven ons vleijen, dat die heeren met den noodigen moed, het mandaet van raedslid zullen aennemen, als ook dat zy er zich goed van zullen kwyten. Het *Werkverbond*, als het zyn moet, belast zich met hunne diskersen te maken, uitgezonderd deze van M. Dielman-Seth, want het bladje kan geen chinees, dat is de rede waerom.

### Thans vernemen wy, is de lyst wel dadelyk vastgesteld, bestaende uit:

Colson, Albert. — Manilius, Ferdinand. — Timmerman, Alexis. — Van Mossevelde, Petrus. — Dubois, Adolf. — Carlier, Gustave. — Vanden Berghe, ook. — Burgrave, Adolf. — Andries, Karel, ingenieur professor by de genie civil. — Blommaert-Massez, Philippe. — Hulin, Jules, byzondere. — Van Heuwerzwyn-D'Hulst, Francies, fabrickant. — Lévison, Desiderius, koophandelaer. — Frederic, César, geneesheer. — En.... Pickaert, Karel, brouwer.

Wy zien den heer De Muynck niet, waer is toch M. De Muynck gebleven? Hy is nogthans door de welsprekendheid van Dielman-Seth, op zyn gemak gezet geworden. « Men moet De Muynck niet van de lyst schrabben, zegt Dielman-Seth, om dat hy in 1854, is voorgedragen geweest door de nieuwe kiesassociatie, en by gevolg het air had van eenen halven katholyken, gelyk ik zelve, dat zyn al soeken; noch ik noch hy, wy waren niet meer katholyk als lucifer zelve. Voor my ik spreke gelyk Cesar, die liever den eersten zou geweest hebben in het kleinste dorpken, als den tweeden in Roomen, en voor wat myn vriend De Muynck aengaet, heeft hy niet met de paters jesuiten een eitjen te pellen gehad, als zy 25 duizend francs vroegen, voor de verbreding van het Ketelveststraetje.

Eenige regtzinnige liberalen — gaet de ciceron voort — staen stom, dat M. De Muynck niet door de onderkomiteiten als kandidaat is voorgedragen, » dat is nog al fyn. De regt-

zinnige liberalen zijn verwonderd, Wie zijn die regtzinnige liberalen? Dielman-Seth, en eenige andere die in 1854, aan de nieuwe kies-associatie deel hadden, dus al de overige zijn van de liberale coterie, die het liberalisme exploiteren gelijk M. Dielman-Seth in den admirablen diskoers die men hem in 1854 op de tong heeft gelegd, zeer wel heeft doen begrypen.

Deze regtzinnige verklaringen « zegt *De Stad Gent* met slimheid, — juichen wy toe; willende zeggen: wy weten nu wat wy te doen hebben. Zoo weet het liberalen koordeken van 1857 hunner tegenstaanders, de regtzinnige liberalen van 1854, zich met fynheid te bedienen, zeggen wy met welgevoegdheid te vreten: Demuyneck zeggen zy, tegen Dielman-Seth, moet op nieuw opdelyst blyven, gy kont hem ondersteunen, uwe waarborg dat hy het aanveerden zal is genoeg. De sloore is gevangen, hy vraegt het woord, om De Muynck en zich zelven daer by, er achter te steken, hy geeft het hun al heet alwaarm, *botst het niet zoo klinkt het*, en zoo kwam het, dat hy, om in de gewoonte te blyven, met de deur in de kelder viel.

De heer Dielman-Seth, heeft waarlyk de passie van het publiek met zyn overwigt bezig te houden. In 1847 toen, als hy voor de eerste maal den neus in de kiesaffairens stak, debuteerde hy op eene manier, die door den opsteller der *Stad Gent* van heden, ten dien tyde in de organe van Neut, anders beoordeeld werdt als rondborstig en regtzinnig van tael, maer Dielman-Seth stak toen nog lollekens uit. Thans wyzer geworden, verteld hy slechts maer dommigheden meer, wat zal het zyn als hy eens gedekoreerd word? — Het is twee honderd jaren geleden, dat vader Lafontaine het ons geleerd heeft. — eerste boek, tweede fabel: *de Vos en de Valk*.

Wy ontvangen uit Brussel het hier ondergeplaatste artikel met het verslag van de « *Dispensaire-Vesale*, » eene instelling van wezentlyk nut voor de werkende standen, zoo als men in het verslag zal tegen komen. Wy deelen met zoo veel te meer genoegen dit artikel mede, daer het ons van een vriend word toegezonden in wiens echte menschevriendheid en vrymoedige volksaard, wy geen twyfel stellen.

*Mynheer de Opsteller,*

Over eenige dagen lazen wy met belangstelling eenige regels betreffende een liefdadigheids gesticht en wy achtten den zelfde waardig meer verspreid te zien. Verloren tussehen de affiechen en d'annoncen van een zondagsblad der hoofstad, konden wy niet verstaan, om welke rede het uittreksel van een verslag uitgegeven door eene maatschappy die, voor de werkende klas en de kleine burgery zoo nuttig scheen te zyn, niet meer een uitgekozen plaats in dit, en andere bladen gegeven werd.

Wy hebben onze inlichtingen genomen om te weten of de maatschappy, hieronder genoemd, zelve aan die verwaarloozing niet schuldig was, en na van het tegen overgestelde overtuigd geweest te zyn, hebben wy er by geleerd dat afgunst en kuipery van wege confraters en consorten daarvan alleen de oorzaak was. Volgens hetgene blykt uit het hier onder volgende verslag, is de « *Dispensaire-Vesale* » eene ware voorzienigheid ten gunste der lydende lagere klassen in Brussel; vele lieden der kleine burgery, die voorheen aan dokter en medecynen, hunne laatste cent verspilden, vinden aldaar hulp aan eenen ongelooflyken geringen prys — van daar het hoogschreeuwen dergene die hunne kalanten verliezen en, by *extentie*, eene welgevormde tegenkanting van wege het medikaal corpus.

## UITSTEL, DE DIEF VAN DEN TYD.

VERVOLG

« Toen wy op straat waren, vervolgde de schoenmaker, vroeg ik een schalk van een jongen, waer wy herberging konden krygen, doch kreeg een spottend antwoord. De nachtwacht, tot wien ik my nu wendde, riep my toe, dat het schande was, nog zoo laet 's avonds op straat rond te loopen, en dat myne vraag dwaesheid was, daer hy my reeds over eenige ure bedaad in de herberg had zien zitten en 't my dus, als ik wezenlyk een vreemde was, niet aen tyd had ontbroken, om vroeger naer een geschikt nachtverblyf om te zien. Een tweede ratelman vernam, of wy nog geld by ons hadden, bragt ong voor de toonbank van eene herberg, eischte een glas genever, dronk dat op onze gezondheid ledig, vroeg toen ter loops, of wy een bed konden krygen, en liep, zoodra dit met een beantwoord werd, schielyk de deur uit, om verder zyne ronde te doen, terwyl hy my den drank liet betalen. Eindelyk bereikten wy Soffron-Hill, waerheen de weerdin ons den weg beduid had, en waer wy eindelyk hoopen onder pak te komen. Goede hemel, wat oproer heerschte daer! Politiedienaers, dieven, ligte kooijen en joden schreeuwden vloekten en tierden door elkander, dat ons de hairen te berge rezen en myne vrouw, hoe doodelyk vermoeid en uitgeput, ook den moed niet had, om zich met ons arm kind in een dier hollen van ongerechtigheid te midden van het uitvaegsel der menscheid te wagen, wy moesten dus tot aen den morgen door de straten

In dien toestand van zaken is het voor een blad zoo als het *Werkverbond*, een pligt de stem te verheffen en door het het verleenen van eene plaats aan het verslag des « *Dispensaire-Vesale* » aan een ieder te toonen dat zoo grooten en bemagtigten hunne pligt verwaarloozen, en lage afgunst de hand leenen om mannen, die in den vollen zin des woords verstaan wat echte filantropie is, in hunne strekking om dezelve te bewerkstellingen tegen te werken, te toonen, zeggen wy, dat de werker weet te herkennen de gene die belangloos voor hem te velde trekken.

By het geven van dit verslag, uitten wy de hoop dat een dag komen moge dat Gent zoowel als Brussel, een « *Dispensaire-Vesale* » kome te bezitten. F. T.

### DISPENSARE-VESALE

(N.º 31, Sterre-Straet, tegen de grooten Zandberg — Grand Sablon — te Brussel).

3.º JAER DER ASSOCIATIE (1859-1860).

#### Jaerlyks verslag

Gedaen door den raad der administratie, gelezen en goedgekeurd in algemeene vergadering der werkende leden op 7 oktober 1860.

Mynheeren,

De *Dispensaire-Vesale* heeft thans zyn eerste driejarig bestaan voltrokken. Deze drie jaren zyn een tydvak geweest van eenen wanhoopenden stryd. Dat kan men gemakkelijk begrypen. De *Dispensaire-Vesale* is een hervormer. Als zulke, heeft hy al de beschimpingen, al de mishandelingen moeten verduren, waarmede men ten allen tyden de hervormers heeft poogen te vervelen. Geene bezwaling, geen laster is hem bespaerd geworden. In weerwil deze hinderpalen en misschien wel door die hinderpalen zelve, de *Dispensaire-Vesale*, schoon aen zyne eigene hulpmiddelen overgelevert, is overwinnend uit den doodelyken stryd gekomen. Dit is het gene, dat wy de eer gaen hebben UEd. te bewyzen, wel niet door ronkende zinsneden en welluidende woorden, maer door daadzaken en cyfers die alle tegenspraak verbieden. Met dit doel zullen wy ons bepalen van UEd. mededeeling te doen der antwoorden die wy den 6 der verleden maand, aen het goevernement toegedaen hebben, aengaende verscheidene ondervragingen, aen ons bureel, door hem gedaen, by de gelegendheid, van het geopend onderzoek over de gestichten van weldadigheid.

#### Vragen van het Goevernement.

1º Vraag. — Welk is het doel der instelling?

Antw. — 1º Al de noodwendige of weinig bemiddelde personen van beide geslachten, als zy van ziekten of kwellingen zyn aangedaen, kosteloos te verhandelen; 2º van hun de geneesmiddelen kosteloos of aen verminderde pryzen toe te dienen. 3º De wezentlyken voortgang der geneeskunde te bevoordeelen en de kennis der gezondheids middelen by het volk gemeen te maken.

2º Vr. — Welk is de geschiedenis van zyn instelling en welk is zyn vooruitgang tot heden?

Antw. — De 27 september 1857, de stichter van dit werk, de voorzitter, ondergeteekend, vergaderde in zyn huis een twaalfstal vrienden, achter voorafgaende aen ieder van hen, een ontwerp van reglement, tot het stichten eener maatschappy van menschevriendheid te hebben onderworpen. Eene algemeene bepleiting had plaats, waerna iederen artikel en vervolgens het ontwerp volledig, door de vergadering werd aangenomen. De *Dispensaire-Vesale*, in die zitting

rondsukkelen; en ach! ik geloof, dat dezen nacht en al wat zy daer in te verduren had, den eersten grond tot de ziekte gelegd heeft, die later doodelyk werd voor myne goede vrouw. Bibberend van koude en nu en dan eens op een stoep of onder een afdak uitrustende, bragten wy de uren tot dat het licht werd, door, en ook dit wederom had ik aen myne ellendige zucht tot uitsellen te wyten!

« Wy huurden nu een ellendig hok zonder meubels, voor een schelling in de week, die nog vooruit moest betaeld worden. Ik wachtte met naer werk te zoeken, tot dat onze laetste penning was uitgegeven. Wy hadden reeds een dag zonder voedsel doorgebracht, myn kind scheen te zieltogen, myne vrouw zag gestadig op het wicht of wierp soms een blik op my, die my door de ziel sneed. Dat was niet om uit te staen. Ik liep byna zinneloos uit, en snelde in een staet van halve bewusteloosheid de straat op en van den eenen baes tot den anderen, om te smeeken om werk, om brood voor vrouw en kind. Alles vruchteloos: Ik had het voorkomen van een bedelaer en werd overal afgewezen. Tegen den avond was ik genoodzaekt tot de ongelukkige slagtoffers van myne rampzalige neiging terug te keeren, en dat zonder geld en zonder vooruitzicht. Het was een verschrikkelyke nacht voor ons allen; indien ik al voor een oogenblik op den harden grond insluimerde — want wy hadden noch bed noch dekfel — zoo was het slechts om verschrikt te ontwaken door het schreijen van myn kind, dat kromp van honger, of door de gesmoorde zuchten van myne ongelukkige wederhelft. Telkens verbeeldde ik my,

zelve werd gevestigd verklaard. Den 1º oktober daerop volgende, opende hy een bureel van kosteloze raedplegingen in de zael eener herberg, Heuvelstraat, nº 18, sedert achttien maanden is dit bureel, gevestigd in het hotel van voormalige konsul van Hanover, Sterrestraat, nº 31, alwaer de maetschappy al de noodzakelykheden bezit, vereischt tot de zorg van een hospitaal, dat 50 zieken kan huisvesten, 25 van ieder geslacht, — eene apotheek, twee zalen voor doorn en giet baden en een méseum (heelkundige werktuigen, en overschoone wassen ontleedkundige stukken) alles ter vrye beschikking van een ieder.

3º Vr. — Welk is de samenstelling van het bestuur personeel, zoo wel voor administratie als voor al andere betrekkingen.

Antw. — Het Bestuur is samengesteld als volgt:

A. Van eenen administrativen raad, twaelf leden uitmakende, ieder jaer, in algemeene vergadering, door de werkende leden gekozen; der leden van den geneeskundigen dienst die tot het bestuur van eene afdeling van voormelden dienst behooren en van den oppergeneesheer, die van regtswege Voorzitter van den raad is.

B. Van eenen geneeskundigen dienst, samengesteld aldus: 1º Een oppergeneesheer. — 2º Een toegevoegde geneesheer. — 3º Een tand-meester. — 4º Een apotheker.

C. Allen geneesheer, die in den *Dispensaire-Vesale*, eenen zieken plaetst, mag hem zelve behandelen, buiten alle tuschenkomst van het geneeskundig personeel des gestichts.

N. B. De geneesheeren en leerlingen in geneeskunde hebben den vrye toegang, in de zieken-zalen van den *Dispensaire-Vesale*.

C. Van eene commissie van comptabiliteit van drie leden genaemd door den raad van administratie.

D. Van eene dame, die het oppergezag van het huishouden in handen heeft.

E. Van beambten en dienstplichtigen als volgt:

1º Van een huisbestierder of ontvanger van de aendeelen der gelden. — 2º Een portier. — 3º Een badjongen. — 4º Een vuermaker-arbeider. — 5º Een opper-ziekedienster. — 6º Eene hulp-ziekedienster. — 7º Een baedster. — 8º Eene keukemeid. — 9º Een kommissionaris.

Vervolg per naest.

#### Meeting.

Maendag laetstleden, heeft er eene samenkomst en meeting plaets gehad, der Werkmans-Maetschappyn, in de *Eendragt*, op St. Pieters-Vrouwenstraat. De samenkomst had voor doel, den heere Bilen, voorzitter der spinders-maetschappy, een geschenk te vereeren, in dank voor den moed en de vlyt door dien echte volksman aen den dag geleid, om aen de werklieden het wezentlyke doel der vereeniging van het werk, in te boezemen, en eene nuttige komst voor te bereiden.

Het geschenk dat de Maetschappy der Werktuigkundigen aen den man vereerd hebben, bestaat in eene kunstvol gewerkte zilveren snuifdoos waarop de woorden: *Erkenntnis aen Bilen* gegraveerd staen.

By het vervullen van die plegtigheid, hebben vele werkers het woord genomen. Warme en gevoelige redenen hebben het hart der aenhoorders aen driftige en herhaelde toejuigingen doen ontvlammen. In de aanspraak des voorzitters van de Mekaniekwerkers, straalde een diep gevoel door van pligtvervulling, en dit gevoel, zoo natuerlyk en welgemeend uitgebragt, maekte by de vergadering eenen diepen indruk, men zag merkelyk dat hy de ziel had ge-

dat het de stem was van den eeuwigen regter, die my toeriep:

« Ga weg van my, gy vervloekte! »

« Met het aenbreken van den dag ging ik weer uit, en hernieuwde myne poogingen, de avond kwam, en ik keerde met het zelfde gevolg als den vorigen terug. Het lyden van myn kind was nu hertverseurend, en het snikken der arme moeder, terwyl zy zyn hoofd met hare koude hand aen haer hert drukte, was het enige blyk van leven, dat die gaf. De folteringen van van den honger werden my zelve nu ook onverdraeglyk, myne tanden klapperden, het was of de wormen aen myne hartvezels knaegden. Op dit oogenblik zag myne dierbare vrouw my vriendelyk aen, en hare hand naer my uitstreckende, zeide zy: « Vaerwel beste, nog eenige weinige uren en ons kind en ik zullen rust hebben! O! die honger, die honger! » Ik kon niet meer staen. Myn denkkraacht begaf my. Ik had voor beide willen sterven; maer bedelen kon ik niet. Wy hadden niets om te verpanden. Al onze kleederen zouden te samen geen gulden opgebracht hebben. Myne vrouw had een kerkbybel; ik zelf had haer dien ten geschenke gegeven; myn oog viel daer nu op, ik nam hem ongemerkt weg, snelde het huis uit en — goede God! laet de reden eene verschooning voor de daed zyn! — ik verpande hem voor eenige stuivers. Dat weinige geld redde ons nothans het leven. Ik kreeg werk, en gedurende eenige weken scheen het, dat wy onze ellende nu eindelyk toch te boven waren.

(Vervolg nadien)

troffen, van dit volk dat voor eenige jaren aan allen zedelyken indruk vreemd was. « Gy die ons den weg aentoont » sprak hy » waer het regt van den mensch onder de stoffelyke magt ligt neergebogen, waer dezwakke lyd, der gevoelloosheid van den grooten, waer de honger woedt aan de zyde van het werk. Gy die ons de middelen aentoont om die gapende wonde in het samenleven aan te vullen, de armoede te verjagen en het werk op te beuren, wy verhoopen dat gy, hoe het zyn of hoe het ook komen moge, van dien pligt, waarvan gy de zending op u hebt genomen, niet zult afdwalen; dat gy den eersten, ook den laetste op de bres zult blyven en aldus nogmaels de feiten naest de beloften zult stellen, waarvan wy reeds zoo dikwerf de bewyzen hebben aengeteekend. »

De heer Bilen heeft geantwoord, met dien vloed van wel-sprekendheid, den tribun eige, om dat de tong by hem niet anders is als de vertaler van het geen in zyn hart omgaet. De kop heeft niets te doen by die oogenblikken van gevoelige uitboezemingen, die menigen traen aan de vergadering ont-rukte. De redenaar, schiet met geweldig veel vuur den verle-den toestand der werklieden, hangt een zielroerend tafereel voor van het geen hy zelve, al werkende, heeft geleden « kent gy riep hy, die oogenblikken van gevaerlyken angst, dat innig zeer dat men gevoelt, als men by den zwaren arbeid, vrouw en kinderen aan gebrek moet zien lyden. Ryk en arm, een man gelyk hy zyn moet, bemint zyn huisgezin. Zelve kan ik lyden, den honger verduren, den toestand verkroppen, doch myn herte breekt, voor het lyden van anderen, om dat ik al vroeg al de rampen van een smartelyk leven met de mynen ondergaen heb. Wie kan het ons dus voor eene mis-daed aenrekenen als wy by onze lydende broeders dien toestand poogen te verzachten? En wat vragen wy aen de meesters, dat zoo schreeuwend is, om hunne vervloeking te verdienen en delaster met volle handen over ons uit te brei-den? Is het stukken brood voor den aerbeid, reeds te veel, en kunnen die mannen die met het zweet van den werkmán zulke vette soep in lappen, niet lyden dat wy voor het onze zorgen? Maer indien wy voor hen zulke slechte menschen zyn, omdat wy onzen loon verdedigen, dat eene regtveerdige zaak is, welke namen verdienen zy, die ons de vrucht van dien arbeid afpersen, dat zoo onregtveerdig is. Wel hoe, wy werken geheel de week en naer het geen wy van arbeid hebben afgeleid, denken wy met eenen zekeren cyfer van winst naer huis te keeren, doch als het zaterdag is, Mynheer wilt maer, dit of dat betalen, is dit niet het geld uit onzen zak wegnemen. » De spreker gaet voort met de zedelyke betrek-kingen tusschen de werkmán en den heer. — Wy zyn verplicht, zegt hy, onzen bazen te gehoorzamen, het werk te doen lyk het zyn moet, en meesterknechten en heeren te eerbiedigen, dat zyn onze pligten als treffelyke werklieden! maer de meester, is ook van zynen kant, gehouden met den werkmán de zelve wellevendheid te gebruiken; en als het anders is, zal de werkmán hem neerleggen om al de grillen lafelyk te verdragen? — Dan een vurigen oproep doende tot de genen die nog zwak zyn, of die zich laten afschrikken, eindigd hy met te zeggen: « Broeders, wy hebben nog veel proeven te doorwandelen, misschien nog te stryden, om het regt van onzen arbeid te behouden, want de vyanden die wy hebben, zouden veel liever het karabyen, tot onze borst rigten als tot den vyand op de grenzen; maer wat er ook mogen gebeure onzen moed zal bestand zyn, tegen de over-magt zelve; slechts eenheid in onze gedachten, en vrymoed-igheid in onzen handel, dit zyn de wapenen van den werker, waer op het geweld zich verbryzelen moet. » Na met diep gevoel de werktuigmakers, om hunne liefdebeto-ning bedaukt te hebben, verlaet de spreker de stoel onder herhaelde toejuichingen.

Achter Bilen is het de beurt van, B. geheimschryver der Maetschappy der Werktuigmakers, hy schiet het tafereel van den hedendaegschen toestand der werkerstanden, en toont dat de noodwendigheid voor de mindere klassen van zich te vereenigen eene onbetwistbare daedzaak is geworden « de hebzucht van den eenen kant, zegt hy, dergenen die van den arbeid eene koopwaer maken, en de ontwikkeling der rede, by den werker langs den anderen kant die, heden onderrigt word in zyne zedelyke en stoffelyke belangen, en welke die belangen begint te begrypen, moet ongetwyfeld deze laetsten verbitteren tegen de eersten. Tusschen de verdeeld-heid en de onmagt der kleinen en de goede verstandhouding der grooten om die verdeeldheid te bewerken, zyn er geene wapenen als de vereeniging. » Achter hun het gevaer te hebben voor oogen gelegd, door het misverstand, en de tweedragt aen de werkers voorbereid, valt de spreker op de nieuwsbladen, die van partijen bezoldigd worden om de rigting aen den openbaren geest te geven, naer gelang dat hunnen winkel het vereischt. Het *Werkverbond*, zegt hy, dat noch katholyk, noch liberael is, het goed neemt waer het zit en zonder inzien van grooten en magtigen der aerde de logen te keer gaet en het regt durft verdedigen, eene kat eene kat durft noemen, is de algemeene en onbewimpeld

steun der werklieden. Het is het vaandel, waer dat wy ons moeten rond scharen om de slagen der grooten af te weeren, en de regten in te winnen, die men den werker altyd geweig-erd heeft. »

De laetste spreker, is de ondervoorzitter C. met gevoel laet hy zich uit op de langdurige onderdrukking van den eenen mensch op den anderen die sedert 1800 eeuwen, te vergeefs de zucht van ontvoogding lyk eene yzeren keten aan den voet voort slepen. Hy verhaelt ons die schreeuw van vryheid door onzen goddelyken meester, over gansch den aardbol uitgeworpen, en de list en het geweld door de nieuwe Pharizeën aen den dag geleid om die schreeuw, hun alleen tot nut te maken. Hy werpt zich met vuur op de be-treurenswaardige bladzyden der middeleeuwen die de leen-heer, een uitgestrekt vermogen op den knecht gaf, en eenen doodslag met eenige centen kon betalen, wanneer den mag-telooszen lyfeigene gemarteld en verbrokkeld wierd, zelfs om eene ingebeelde misdaed; hy overziet al die instrumenten des doods, het vuur, het water, het lood, de yzere banden, waarmede men den werker van vroeger pynigde, als hy een hart in de borst gevoelde kloppen. Hy ontleed die verschil-lige magten die over het menschedom gebieden. Langs hier de heerschappy van het geweld, dat men het heilig regt durft noemen, langs daer de onderdrukking der vryheid van geweten dat men het geloof durft noemen. Overal modderige ontwetentheid, rampen en lyden van onder; dierlyk genot, vraek, vergift, en verleiding van boven. Van daer tot aen het lydvak van Jean Jacques dalende, brengt de spreker die eeuw van bedorvenheid voor. « Geene zedelyke waerborgen, roept hy, die het eenig geluk van den man zyn. De vrouw verspeelde de eer van heuren man en met het geld en de gunst die er opvolgden, leude dezen met de vrouw van een min-deren: belaghelyk was zy, die aen de eerbare gevoelens wilde getrouw blyven. Het was in dien kuil van onzedelyken han-del, dat Rousseau de vloek van verbastering wierp, waer uit de hervorming van 89 is voortgesproten » dan nederdalende tot de hedendaegsche maetschappy, ziet hy de grooten altyd in het zelfde stelsel volherden, maer den kleinen is verzedel-lykt en heden in staet, om het hoofd aen het monster te bieden, die het verleden wil verheerlyken « Onzen vyand van heden zegt hy, is het grondbeginsel niet meer, het zyn persoonen die de grondbeginselen miskennen; doch niet kunnen loochenen. Indien wy gedwongen zyn, het juk dier per-soonen te gedoogen, en van de beginselen van 89 af te wyken, het is om dat wy de magt van vereeniging niet hebben be-grepen, en het volksonderwys verwaerloosd hebben. » De spreker laet zich verder uit, op al het nut dat dit volksonder-wys in de toekomst ongetwyfeld moet stichten, en eindigd, met eene gevoelige dankbetuiging voor van Crombruggen, die den stichter van dit onderwys is, en der heeren Kerkhoven-Delimon en Callier de voortplanters. »

Met twee woorden het feest is groot geweest, de mani-festatie verheven!

#### Rampen en Ongelukken.

De ongelukken in het fabriekwezen zyn gedeeltelyk de schuld van den meester, door de weinige toegebragte zorg aen het overdekken van de wielen die op elkander werken, en die gevaerlyk zyn, hier voor den omloop rond de machines, daer door de oogenblikken van onachtzaamheid waeraen een ieder kan onderworpen zyn — by uitzondering der genen die niets verrigten, verstaen wy ons goed — wilt dit zeggen dat de rampgevallen van dien aert kunnen onmogelyk ge-maekt worden, dit ware zottelyk. Alhoewel men met de diepste zorg zich hier omtrent bekommere, zal men nooit kunnen verhinderen dat niet soms, het eene of het ander geval, zich opdoet, doch met de zorg, van die deelen der machien te dekken, die het zyn kunnen, en eene goede re-glementatie voor het behandelen der riemen, het kuisschen der werktuigen al draeiende enz. zal men ten minsten negen gevallen van tien tegen gaen.

In België, het is waer, men loopt er weinig achter, dat de werker, aen dergelyke gevaren is bloedgesteld. Men mag in de nyverheid niets te zien hebben: vrije wil vrijen handel is de kenspreuk, en zonder den steeds aangroeienden voor-spoed eenen geweldigen slag toe te brengen is het niet ver-oorlofd, dat het goevernement, als een goed vader van familie, er zelfs uit een zedelyke oogpunt tusschen kome. Politie wetten, gezondheidstaet, eerbied voor de openbare zedelykheid, men moet dit alles aen de verantwoordelyk der persoonen laten, die voor niemand iets te verantwoorden hebben, die gewoon zyn aen eenen *laissez-faire*, schande-lyk voor het menschedom.

Wy zullen den handel onzer zuider bureu hier in die kwestie niet aanhalen, men moogt ons alweder van eene nieuwe omkoopung beschuldigen — dit zullen wy nogthans zeggen dat er voor ons goevernement die de grootste massa zyner kinderen als bastaerds behandelt, een goed en nuttig voorbeeld zou kunnen genomen worden. Maer de nyveraers zyn meester en daer in dit gelukkige België, het bestmen

niets anders is als een uitbroeisels, van uitsluitende party, mag het den steun niet te keeren gaen, waer op zy rusten. Keeren wy tot ons hoofdpunt weder.

Het ongeluk over eenige dagen by den heere Dehemptine voorgevallen, en dit over eenigen tyd voorgevallen by de heer Van den Broeken, die aen het eerste geval niet is, ge-tuigen overbodig dat er een ernstig onderzoek noodig is om den oorsprong der feiten na te gaen. Uit het verschil van den handel dezer twee heeren, kan men, zoo denken wy, zeer gemakkelyk het verschil der omstandigheden te gemoet zien die deze twee rampgevallen hebben te weeg gebragt.

Wy zullen in dit artikel van den heer Van den Broeken niet spreken, wy wachten op inlichtingen en vast gelooven, wy dat er te veel zal op te zeggen zyn, dat de miskenning, van alle gevoel zoo barbaersch is overdreven, dat wy verlegen zyn van het bitter gevoel welke het gedrag van mynheer Van den Broeken ons inboezemt, niet genoeg te zullen kunnen mede-deelen.

Voor wat mynheer Dehemptine betreft, bekennen wy het met geluk, dat men fabrikant kan zyn, en toch al gelyk een hart hebben. In het edel gedrag van den heere Dehemptine, kan men zien dat de schrabzucht met het ongeluk niet is gemengd geweest; want die het ongeluk verhelpt op eene wyze gelyk voornoemd man het verstaet en doet, daer ziet men den wensch en den wil in om door middelen van vooruitzicht de ongelukken voor te komen, zoo veel het aen den mensch gegeven is. Wy hebben alvorens willen onderrigt zyn in de zaak en niet alleen weten wy dat het gevoel van voormelde nyveraer zich niet bepaeld heeft by de geldelyke hulp aen den ongelukkigen door hem toegereken, maer dat hy zelf den ouden vader aen het werk heeft geholpen. Zulken, zyn daden die men tot eer van het menschedom moet aen-stippen en waer over alle edele zielen zich moeten gelukkig gevoelen. Heeren nyveraers, die voor het grootste deel het hart in de kas hebt, en het gevoel der ziel aen het gewigt van het goud offert, dit strekt u tot een voorbeeld, verhaest u er van te profiteren, want menig een onder u allen, heb-ben nog hunne schuld, hier omtrent, te vereffenen.

#### EEN KERSKEN

Van 15,000 francs.

De 24 dezer hebben in het *Fortuintje* buiten de Brugsche-poort de aanbieden plaets gehad voor het opbouwen der nieuwe kerk van St.-Joannus-Baptistus. Het bestek beliep tot 135,000 fr., en deze der mededingers beliepen zoo als volgt:

Mynheeren Ghislain en Otte, fr. 129,096; Allo, 133,000; Lambrecht, 137,315; Cardon, 146,418; Clerck, 144,233; Boterdaele, 132,299; De Beer, 141,491.

De leegste dier aanbiedingen werd dus als aennemer van voornoemde werken uitgeroepen; ja, zy meenden dat, zoo kinderachtig zyn, de opvolgers van den grooten Salomon, als zy het met M. de pastor te doen hebben van buiten de Brugsche poort. *Corsaires attaquant corsaires font rarement bonnes affaires*, of wel gelyk men zegt: *fin contre fin*. Myn-heer de pastor zag wel dat er nog aen te dingen was, en daer hy niet alleen doorgrond is in den bréviaire, maer ook kennis heeft van de wetten en kostumen van Vlaenderen, viel het hem niet lastig van het kersken op het spel te brengen en te zeggen: Welaen, Mynheeren, er kan nog iets af, en de sukkelaers, *honteux comme un renard qu'une poule aurait pris*, aen het dingen aen wie best, zoo wel dat M. De Beer, die als dan klaer zag, tot 13,000 fr. op zyn aanbod afkwam en gevol-gentlyk aen de som van 126,800 fr., het werk op zich nam. — Mynheer De Beer zou wel kunnen den beer zyn, met het kersken uit blazen.

Wy hadden in langen tyd van het kersken niet meer hooren spreken. By de werken van de stad, hospitaal, goevernement enz. is dit gebruik in ongenade gevallen, en daerom scheen de tableau, die wy in dit oogenblik voor oogen hadden, ons aen eenige sombere bladzyden der geschiedenis te her-rinneren.

Verbeeld u eene zael, half donker, omzet door een groep, van figuren, op wiens bleek gelaet, men al de nuantiën ontdekt van mannen, die met iets gewigtigs bezig zyn, het spyt komt uit hun oogen, men zou zweren dat zy allen bezig zyn met aloës te knabbelen; de houding, de verschillige kostumen, de afgebrokene woorden gevolgd door de stilte van 't kerkhof, de onzekerheid waerin zy schenen, en daer in midden mynheer de pastoor met zy kersken, het was alles zoo geheimzinnig, zoo aerdig, dat men het wel voor de voor-malige raed van tien zou genomen hebben, bezig met de buitengewoone feest van een auto-da-fé te regelen. Broee! kwaa-er benauid van.

Serius, het kersken van den pastoor is een kersken van 15,000 fr., begrypt gy, en al hoe, dat zulke mode van aennemem, desoumission onnoodig maekt en veel plantrekking met zich brengen kunnen, moeten wy toch bekennen dat de pastoor de synsten is geweest en wy wedden als het moet zyn, dat hy

op zyn gemak al de tegenwoordige entrepreneurs in cumulo zou aannemen, en er niet zou aen toelagen. Zoo dan als het plaets neemt, wy houden het met den pastoor en zy kersken, want zulk een pastoor is genoeg om al de aenemers op 't zand te trekken.

Het bureel ontvangt van wege de Voorzitter der Wevers een brief die wy uit hoofden van opstel, waeraen wy niet gemagtigd zyn eenige veranderingen toe te brengen in het Werkverbond, niet kunnen opnemen. Ten anderen deelen het verhandelde is eene zaak van inwendig bestuur der maet, schappy, en er is een spreekwoord, dat zegt: « Men moet het vuil lynwaed in familie wasschen. » Zy die niets behartigen, niets wenschen, als onder de werklieden de tweedragt te zaeijen, zouden al te veel hun hart in het genoegen doen zwemmen, van de verdeeldheid te kunnen aanmoedigen en den eenen tegen den anderen te doen oplooopen. Wy noodigen den voorzitter der Wevers uit van er goed aen te denken want de verantwoordelykheid is groot. Al wat werker is streeft tot een en het zelfde doel, bestaat er dan van den eenen of den anderen kant eene dwaling, dat men ze teregt wyze, opheldere, en door proeven verydelen, dan zal men de veerkracht der bestanddeelen van de maetschappy niet verhandelen, eenig punt dat men altyd goed voor oogen moet hebben, als men niet van zin is van partyen te maken, in plaets van de eenheid te stichten zoo noodzakelyk, voor het behouden van den loon.

#### Iets uit het soldaten leven.

De Conscrit, kondigt het volgende anekdotje, over het afschaffen van het oktrooi.

Ziehier wat er gebeurde, in het jaer van gratie 1837, binnen de goede stad Brussel. Ten dien tyde was de goede stad Brussel, het garnisoen van het regiment der gidsen, welk regiment, een stuk van zyn lichaam ook te Laeken had, om den dienst van het paleis te doen.

Het was toen niet lyk nu, een zoo duer leven, maer het vleesch kostte te Brussel veel meer als te Laeken, en het verschil dier pryzen, deed zich maer al te wel aen het korps onder-officieren gevoelen. De onder-officier tot Brussel, door het verschil hunner soldy, scheen een brigadier by dien van Laeken.

De oorzaak van dit verschil was het geld betaeld aen het oktrooi. Ongelukkiglyk voor de penningen van de stad, de onder-officieren wisten dat, en zy beslisten onder elkander van er in te voorzien.

Een dag de onder-officier keukmeester van Laeken en die van Brussel kwamen te saemen: Peeke, sprak den eenen, weet gy wel dat indien gy wildet, dat wy hier te Brussel zoo goedkoop vleesch zouden eeten als gy, in Laeken.

— Neen, Jefke, ik weet dat niet, en hoe zou dat zyn kunnen jongen?

— 't is zeer simpel, Peeke, gy hebt ginder een draegbed voor het overbrengen der zieken tot het hospitaal. wel in plaets van mannen over te brengen, wy zouden ons vleesch overhalen.

— Dat is syn uitgecyferd, Jefke; begot, waer hebt gy dat uitgezocht, riep hy, al laghende dat hy zynen buik moest vast houden.

Des anderendags, een vleeschhouwer van Laeken doode een overgroot veerken, dat na wel gekuisd, gebrand en gedroogd te zyn, men in de draegstoel legde, op eenen stroozak, overdekt met een laken. Acht mannen van korvée, stelden zich vrywillig voor om dien aeridigen kameraed binnen de stad te brengen. Zy gebaerde veel droefheid, volgens de aengelenheid en stelde zich met de neef, of naneef van den kompanjon van St. Antonius op reis.

— Hy is dan wel ziek Peeke, zeiden de bedienden van het oktrooi?

— O ! ja, antwoorde Peeke, met een aengezigt om Godswille, zy zal er niet meer doorgeraken de sloor.

— Ongelukkig slagtoffer, van rampen en besmettingen, spraken de bediende, Peeke « zorg er om », het is toch een kind van zyne moeder » en de stoet trok de poorten binnen.

Eenige dag later, Peeke, kwam alweer de poorten binnen voorby het huis der bedienden, met een kwaert van eene koei, wat daer op met een schaep, toen met een kalf, kortom de soldy der onderofficieren begon er kran op te luisteren.

Doeh wie kan er voor de toekomst verantwoorden. Het geluk is eigenzinnig en zoo kort van duer. De bedienden van het oktrooi hadden gezegd dat er te Laeken eene besmetting in het detachement was, en het gerucht had zich met den wind overal verspreidt, de journaalen spraken er van, en aen de ooren der militaire overheid gekomen zynde, deze protesteerde, de burgerlyke overheid viel er tusschen, praetten te saemen en de waarheid kwam van boven. Maer de zieken waren niet meer te vinden, de gezonden hadden er zich te wel mé bevonden.

## BURGERSTAND DER STAD GENT.

### HUWELYKEN.

Van 17 tot 25 October 1860.

Filip Van de Velde, 29 j., advokaet, Onderbergen, met Irma Verhaeghe, 20 j., z. b., Brabanddam. — Lodewyk Stoffels, 52 j., negociant, Coupure, met Coralie Moyson, 18 j., z. b., Saliest. — Jacobus Beniest, 25 j., horlogiemaker, Passage, met Mathilde Van de Capelle, 24 j., z. b., Plottersgr. — Camille Byn, 21 j., werkman, Kortryksche poort, met Melanie Desmet, 28 j., werkster, Kanonikst. — August Van de Gejuchte, 21 j., werkman, Kalverstr., met Nathalie Pede, 27 j., fabriekw., id. — Karel Valentyn, 57 j., bloempelder, Dampoortst., met Julianna Legiest, 24 j., fabriekw., id. — Bernaert De schryver, 49 j., wever, Stukst., met Virginia Audenaert, 42 j., herbergierster, Muide. — Pieter D'hondt, 40 j., timmerman, Zevenen, met Coleta De Vlioger, 59 j., dienstmeid, l. Violettestr. — Matheus Duyck, 26 j., daglooner, Groene dreef, met Paulina Waldryck, 22 j., spinster, id. — Jozef Dalmotte, 24 j., smid, Bylokevest, met Maria Bouckaert, 25 j., fabriekwerkster, Hovenierst. — Seraphien Van Bellegem, 59 j., meubelmaker, kl. Kuiperst., met Mathilda Vanden Broecke, 27 j., kantw., id. — Lodewyk Hout-hoofd, 25 j., smid, Vrouwmattestr., met Maria Trenteseau, 22 j., z. b., Holstrset. — Jan de bock, 51 j., wever, Belgradestr., met Anna Vanden Heede, 56 j., werkvrouw, Muikkakei. — Pieter Huyghe, 22 j., wever, Heuvelstr., met Amelie Hantekeete 20 j., fabriekw., Spaenjaerskasteel. — Jan Timmerman, 20 j., verwer, Muide, met Marie Duts, 22 jaren, fabriekw., id. — Dominique Bodino, 50 j., wever, Ykstraet met Adriana Adelfo, 50 j., fabriekw., id. — Gustave De Moor, 24 j., smid, Capucienstr., met Maria de Moor, 21 j., kantw., Yperstraet. — Pieter Hamers, 47 j., wever, Kalkstraet, met Marie Claessens, 40 j., z. b., Heuvelplein.

### Sterfgevallen van den 18 tot den 26 October.

Willem Weckers, 51 j., adjudant by het tweede regiment kurassiers, Keizerst. — Isabella Wauters, 77 j., wed. Grootaert, St.-Antoniusk. — Pieter Defresne, 64 j., dagl., Coupure. — Coleta Peirtsegale, 44 j., h. Kerreki, Berouw. — Oscar Deperre, 57 j., komm.-greffier by het tribunaal van eersten aenleg, St.-Pietersnieuwst. — Geeraerd Smalle, 57 j., schipper, Sassechep. — Marie Ghilain, 68 j., wed. Vermaerke, St.-Amandstr. — Rosalia Torek, 12 j., z. b., Lt-Huybrechtstr. — Ida de Kegel, 28 j., h. Serrare, St-Salvatorstr. — Victoria Liberecht, 18 j., fabriekw., Voormuide. — Maria Morel, 55 j., h. Poelclemans, oud Kast. — Maria de Vulder, h. Cruyl, 48 j., Stoppelstr. — Joanna Vermeulen, wed Van Caneghem, 75 j., St-Lievenst. — Rosalia De Waele, h. Marchand, 78 j., Geldm. — Marie Delforge, 95 j., z. b., St-Pietersnieuwst. — Joannes Leblen, 65 j., z. b., Kerst. — Joanna Rigol, 61 j., z. b., Brusselschev. — Marie Vande Walle, 74 j., z. b., Kortrykschev. — Livinus Van Houtte, 25 j., schrynw., Mortierstraet.

28 kinderen onder de 5 jaren.

### Geboorten van den 19 tot den 25 October.

Mannelyk geslacht . . . 51 ) Totaal 401  
Vrouwelyk geslacht . . . 50 )

## MERKTEN.

### REGERING VAN GENT.

#### Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

| Per hektoliter.     | 19 oktober. | 26 oktober. |
|---------------------|-------------|-------------|
| Witte tarwe         | 27 16 a —   | 26 68 a —   |
| Roode id.           | 27 15 a —   | 26 90 a —   |
| Rogge               | 15 55 a —   | 15 29 a —   |
| Geerst              | 12 80 a —   | 12 65 a —   |
| Bockweit            | 16 64 a —   | 16 51 a —   |
| Haver               | 10 61 a —   | 9 45 a —    |
| Aerdappelen, 100 k. | 9 50 a —    | 8 50 a —    |
| Boter, per kilo.    | 2 27 a 2 50 | 2 56 a 2 55 |
| Eijeren, de 26      | 1 90 a 1 91 | 1 81 a 1 91 |

### BROODZETTING.

Van den 26 om in te gaen den 28 oktober.

|                                     |          |
|-------------------------------------|----------|
| 1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.   | fr. 0 42 |
| 1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild. | " 0 54   |
| 1 Kilo rogge.                       | " 0 20   |

### KORTRYK.

| Per hektoliter.        | 15 oktober.   | 22 oktober.   |
|------------------------|---------------|---------------|
| Witte tarwe            | 22 — a 50 22  | 22 — a 26 66  |
| Roode tarwe            | 20 52 a 42    | 25 52 a 24 —  |
| Rogge                  | 17 66 a 15 52 | 15 52 a 16 52 |
| Haver                  | 8 66 a 10 52  | 8 66 a 11 —   |
| Boter per 1/2 kilo     | 1 50 a 1 45   | 1 26 a 1 50   |
| Eijeren per 25         | 1 90 a 2 9    | 1 90 a 2 —    |
| Aerdappels 100 kil.    | 9 — a 9 50    | 9 50 a 10 —   |
| Koolzaedolie 105 kil.  | 55 5 a 55 10  | 55 — a 55 5   |
| Lynolie, de 105 kil.   | 41 5 a 41 10  | 41 45 a 41 —  |
| Koolzaed, per hekt.    | — a —         | — a —         |
| Lynzaed                | — a —         | — a —         |
| Koolzaedkoek, 100 kil. | — a —         | — a —         |
| Lynkoeken              | — a —         | — a —         |

### DENDERMONDE.

|                       | 15 oktober.     | 22 oktober.     |
|-----------------------|-----------------|-----------------|
| Lynolie p. 157 l. fr. | 91 60 a 92 32   | 92 52 a 95 42   |
| Koolzaedolie          | 121 54 a 121 99 | 125 47 a 126 98 |
| Kempolie              | — a —           | — a —           |

|                       |                 |                 |
|-----------------------|-----------------|-----------------|
| Lynkoek, 1215 kil.    | 299 52 a 508 59 | 504 76 a 522 90 |
| Koolzaedkoeken        | — a —           | 208 61 a 217 68 |
| Kempkoeken            | — a —           | — a —           |
| Lynzaed, p. hekt.     | 20 85 a 25 40   | 20 85 a 25 85   |
| Koolzaed              | — a —           | — a —           |
| Kempzaed              | — a —           | — a —           |
| Geerst                | — a —           | — a —           |
| Haver per 100 kilos   | 20 10 a —       | 20 60 a —       |
| Vreemde tarwe 80 kil. | — a —           | — a —           |
| id. rogge 70 kil.     | — a —           | — a —           |
| Inl. Tarwe 150 l.     | 28 56 a 54 47   | 26 50 a 59 —    |
| Inl. rogge 150 l.     | 16 55 a 19 5    | 18 14 a 19 93   |

### GEERAERDSBERGEN.

| Per 100 kilos. | 15 oktober. | 22 oktober. |
|----------------|-------------|-------------|
| Tarwe          | 52 50 a —   | 54 — a —    |
| Mastelein      | 24 50 a —   | 25 — a —    |
| Rogge          | 22 — a —    | 23 — a —    |
| Haver          | 21 — a —    | 22 — a —    |
| Boonen         | 25 — a —    | 25 — a —    |
| Aerdappels     | 9 — a —     | 10 — a —    |
| Ruw vlas       | 1 55 a —    | 1 20 a —    |
| Boter (5 kil.) | 6 90 a —    | 6 90 a —    |

### FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — October.

10 Duffel, 8 dagen. 18 Meenen, 9 dagen.

October. — Jaer-, Peerden- en Veemarkten.

29 Willebroeck, j. en p. 30 Beveren (Waes) en Sottegem, j. en p.

## ANNONGEN.

### VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke deze loopende weke Publiek zullen Verkogt worden.

Maendag 29 October 1860, om 2 ure 's namiddags, in de Theresianestraet, 5, te Gent, Verkoop van schoone Fruitboomen op stam, door FERD. VERHULST en tusschenkomt van JAN VERSCHAFFELT.

Lundi 29 October 1860, à 2 1/2 heures de relevée, à la Pêcherie, en face du magasin de Fourrage, à Gand, vente d'un joli Pavillon Kiosque, par D. MASSYN.

Dynsdag 30 October 1860, om 2 ure namiddag, op de Graslei, Verkoop van Timmerhout, door F. VERHULST.

Woensdag 31 October 1860, om 2 ure des namiddags, in den hof n° 1, Casinostraet, Verkoop van eene yzeren Serre en vele Fruitboomen, enz. door F. VERHULST.

Vrydag 2 November 1860, om 10 ure 's morgens, op de Predikheerenlei, Verkoop van 2 Paerden, Wagens, Wielen, Yzer Aassen, enz. door EM. DE BEER, zoon.

### BERIGT

Opening der Estaminet het Gouden Hoofd, op St. Pietersplein, aen den hoek der Kazernstraet, n° 24, te Gent, met twee schoone Rollebaenen, by Eduard Vander Vennet. Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

### HET LOKAEL DER

## Goedkoop Vleeschhouwery,

Is geopent in de Goudstraet, 28.

Al wie goed en gezond versch vleesch wil hebben, zal er kunnen gediend geraken aen gematigde pryzen.

## Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestræet, n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat er by hem te bekomen is 1<sup>ste</sup> kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

### Verandering van Woonst.

Eenen welgekalanten Kruideniers-Winkel, Herberg en Broodbakkerij over te nemen, buiten de Antwerpsche poort, regt over de Statie van Antwerpen en nu digt by de nieuwe Statie van Eecloo, bewoond door DAMIEN AUGUSTE DE MAERE. Elk zeg het voords.

### BERIGT.

Men laet weten dat er gedurende den zomer in de herberg de Zwaen, buiten de Kortryksche poort, alle zondagen goede waffelen, beefsteaken en hesp zal te bekomen zyn.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoor, 27.